

Artikel 65.3 – information om hur man enligt nationell lag fastställer konsekvenserna av de domar som avses i artikel 65.2

Ej tillämplig.

Artikel 75 a – de domstolar till vilka ansökan om vägran av verkställighet ska göras enligt artiklarna 36.2, 45.4 och 47.1

Distriktsdomstolarna har materiell behörighet.

Vilken distriktsdomstol som har territoriell behörighet fastställs enligt följande:

Om det redan har förordnats om verkställighet av en dom har den domstol som utfärdar och verkställer förordnandet territoriell behörighet. Nationella regler för rättslig verkställighet anges i lag nr 99/1963, civilprocesslagen (§ 252).

Om det redan har förordnats om kvarstad (*exekuce*) har den domstol som förordnat om kvarstaden territoriell behörighet (verkställighetsdomstolen (*exekuční soud*)). Regler för fastställande av verkställighetsdomstol anges i lag nr 120/2001 om exekutionstjänstemän och exekutiv verksamhet (utsökningslagen (*exekuční řád*)) (§ 45).

Om det inte har förordnats om verkställighet av en dom eller om kvarstad är behörig domstol den domstol som skulle ha varit behörig att verkställa beslutet (se punkt 1 ovan) eller skulle ha varit verkställighetsdomstol (se punkt 2 ovan).

En förteckning över samtliga distriktsdomstolar, tillsammans med aktuella kontaktuppgifter, finns på [justitieministeriets webbplats](#).

Artikel 75 b – de domstolar till vilka ett överklagande av ett beslut med avseende på en ansökan om vägran av verkställighet ska ges in enligt artikel 49.2

Ett överklagande ska inges till den domstol vars beslut bestrids (Denna domstol hänskjuter överklagandet till den domstol som är behörig att pröva överklagandet).

De regionala domstolarna har materiell behörighet vid överklaganden. Territoriell behörighet har den regionala domstol inom vars domkrets den distriktsdomstol som i första instans prövade ansökan om vägran av verkställighet (eller ansökan om erkännande eller vägran av erkännande) är belägen.

Artikel 75 c – de domstolar till vilka eventuella ytterligare överklaganden ska ges in enligt artikel 50

Endast extraordinära rättsmedel får användas, nämligen

hävningstalan (*žaloba pro zmatečnost*) i enlighet med § 229 och följande paragrafer i lag nr 99/1963, civilprocesslagen,

begäran om förnyad rättegång (*žaloba na obnovu řízení*) i enlighet med § 228 och följande paragrafer i lag nr 99/1963, civilprocesslagen,

begäran om omprövning (*dovolání*) i enlighet med § 236 och följande paragrafer i lag nr 99/1963, civilprocesslagen.

Ansökan om användning av något av dessa extraordinära rättsmedel ska göras till den domstol som i första instans prövade ansökan om vägran av verkställighet (eller ansökan om erkännande eller vägran av erkännande).

Högsta domstolen har behörighet i mål som rör omprövning (*řízení o dovolání*). Den domstol som prövade målet i första instans har behörighet att pröva en begäran om förnyad prövning (*řízení na obnovu řízení*). Den domstol som prövade målet i första instans har i vissa fall behörighet att pröva en hävningstalan (*řízení o žalobě pro zmatečnost*), medan appellationsdomstolen är behörig i andra fall (se § 235a i lag nr 99/1963, civilprocesslagen).

Artikel 75 d – de språk som godkänns för översättningar av intyg rörande domar, officiella handlingar samt inför domstol ingångna förlikningar

Slovakiska.

Artikel 76.1 a – de bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 5.2 och 6.2 i förordningen

Lag nr 91/2012 om internationell privaträtt, särskilt § 6.

Artikel 76.1 b – de bestämmelser om litisdenuktion som avses i artikel 65 i förordningen

Ej tillämplig.

Artikel 76.1 c – de konventioner som avses i artikel 69 i förordningen

Avtalet mellan Bulgarien och Tjeckoslovakien om rättslig hjälp och fastställande av förhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden (Sofia den 25 november 1976).

Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden (Nicosia den 23 april 1982).

Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden (Aten den 22 oktober 1980).

Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Spanien om rättslig hjälp och erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden i civilmål (Madrid den 4 maj 1987).

Fördraget mellan Tjeckoslovariens regering och Frankrikes regering om rättshjälp samt erkännande och verkställighet av domar i civil-, familje- och handelsrättsliga ärenden (Paris den 10 maj 1984).

Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Ungern om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden (Bratislava den 28 mars 1989).

Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Italien om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden (Prag den 6 december 1985).

Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga frågor (Warszawa den 21 december 1987), i den mening som avses i fördraget mellan Tjeckien och Polen om ändring och komplettering av fördraget mellan Tjeckoslovakien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 21 december 1987 (Mojmírovce den 30 oktober 2003).

Konventionen mellan Tjeckoslovakien och Portugal om erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden (Lissabon den 23 november 1927).

Konventionen mellan Tjeckien och Rumänien om rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden (Bukarest den 11 juli 1994).

Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Jugoslavien om reglering av rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden (Belgrad den 20 januari 1964).

Fördraget mellan Tjeckien och Slovakien om rättslig hjälp från rättsliga organ och om reglering av vissa rättsliga förhållanden i civil- och brottmål (Prag den 29 oktober 1992).

Senaste uppdatering: 25/09/2019

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och

uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.